

«A l'estiu, tota prudència és poca en el bosc»

Sembla que passem per una temporada tranquil·la.

—El passat mes de juny van patir alguns petits incendis, però últimament ja es nota que hem entrat en campanya, ja que hi ha hagut alguns serveis especials com els de Vacarisses, Castelbisbal, Abrera...

—A la nostra comarca...

—Per ara no hem tingut cap problema especial.

—Les previsions...

—Tot apuntava que els darrers dies de juliol i els primers d'agost havien de ser especialment perillosos, però pel que es veu les coses han canviat una mica. Aquest estiu hi ha un temps bastant desigual. Esperem i desitgem que no es donin les situacions límit.

—Com viuen els bombers l'època forta de l'estiu?

—Amb espectació i decidits a treballar al màxim quan sigui necessària la nostra presència. La rapidesa resulta fonamental en moltes ocasions per actuar amb eficàcia.

—El fet de que no hi hagi incendis grans deu ser una bona notícia.

—Ho és en la mesura que no hem d'afrontar situacions especials, però aquí l'activitat no s'atura mai, ja que nosaltres seguim amb la nostra mitjana de més de 10 sortides diàries. Sempre passen coses: incendis d'habitatges, inundacions, accidents...

—La situació de risc pel que fa als incendis...

—Aquests dies és bastant alta.

—Nosaltres encara recordem els que vam patir el 1994...

—Jo no era en aquest parc, però ho vaig viure des de Badalona. Va ser increïble! Aquell any es van donar una sèrie de circumstàncies realment especials. La temperatura, la humitat i la velocitat del vent es van aliar d'una forma bestial.

—El preocupa especialment la presència massiva de gent en el bosc i el possible risc de més incendis?

—Em preocupa en la mesura que els percentatges de risc també augmenten.

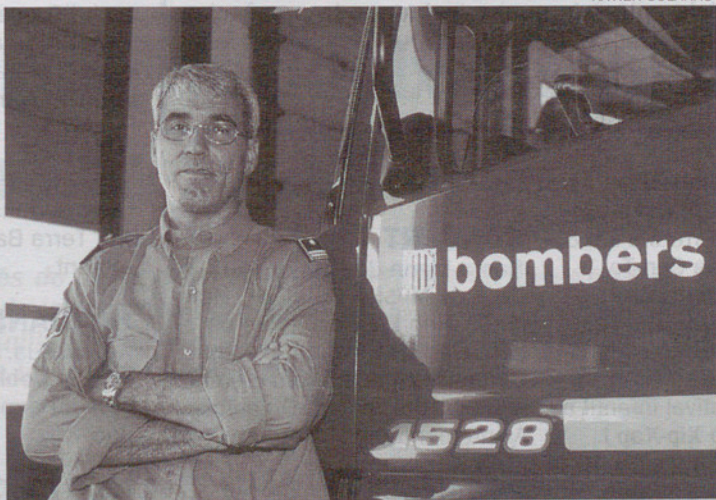
—Es prenen les suficients precaucions?

—No. Hi ha gent molt descuidada.

—Té consciència la gent del què es crema quan es crema un bosc?

—De consciència n'hi ha, sí. És evident que les coses han canviat bastant. Fa 20 o 30 anys la gent feia broma amb el missatge de "Cuando un bosque se quema algo tuyo se quema" i el canviava pel de "Cuando un bosque se quema, algo suyo se quema, señor Conde", un fet que ara ja no es valora exactament així. La consciència sobre la importància que té actualment el medi ambient ha variat. En aquest sentit, tota prudència és poca en el bosc du-

XAVIER SOLANAS

rant els mesos d'estiu.

—El Parc de Bombers de Granollers...

—Tenim un parc ben equipat, però una mica curt de plantilla. Necessitem comptar amb més personal.

—L'equipament...

—Aquí s'ha fet un esforç important els darrers anys i ara els cotxes estan ben preparats, destacant també el nostre equip de salvament.

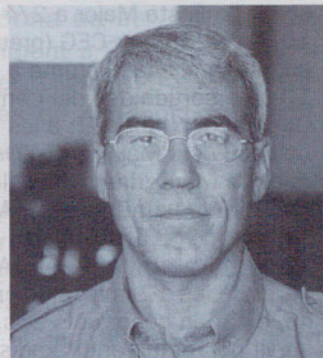
—El bomber, neix o es fa?

—Es fa i la prova és que mai s'aprèn el suficient. Totes les intervencions i situacions són diferents.

—Tenen consciència que sovint es juguen la vida?

—Quan treballem, no sempre. Nosaltres sabem i per això estem preparats, que hem d'arriscar per ajudar els altres, però d'això a posar en perill la nostra pròpia vida...

PACO MONJA

Emilio Cuadrado Peloché (Cañamero, Càceres, 3-7-1958). És el Sergent Cap del Parc de Bombers de la Generalitat de Catalunya a Granollers des del passat mes d'agost de 2001 en què va substituir Jaume Font. Actualment la plantilla està integrada per 39 bombers, 4 membres dels Equips de Prevenció Activa Forestal (EPAF) i 10 auxiliars de campanya d'estiu. Originari d'un poble d'uns 2.500 habitants, el màxim responsable del parc es va traslladar a Catalunya amb la seva família el 1966. El 1981 ingressà d'agent forestal i el 1983 entrà ja a treballar com a bomber professional. Des d'aleshores ha estat als parcs de Mora d'Ebre, l'Hospitalet, Badalona i Santa Coloma de Gramenet, on ha desenvolupat diverses funcions i ha ocupat igualment diferents càrrecs. Sense cap antecedent pel que fa a anteriors familiars relacionats amb aquesta professió, diu que es va fer bomber «perquè m'agradava i perquè és una feina amb la qual sempre m'identifico». Conscient de l'època de l'any per la qual passem i amb els tristos records encara dels devastadors incendis de 1994 a la comarca, demana la màxima prudència a la gent en les seves incursions pel bosc. Cuadrado, que viu a Barcelona, està casat amb Maria del Rocío Barjollo, amb qui té dos fills: Emilio de 21 anys i Carlos de 17. ♦

EMILI CUADRADO

CAP DEL PARC DE BOMBERS DE GRANOLLERS